

טאטע טאטע

סאײַז נישט אײַק...

אל תראוני

יואלי דוידוביץ

עיבוד: יענקי ברוין - EQ studio

אל תראוני

אל תראוני שאני שחרחורת ששזפתני השמש

[שיר השירים פרק א ה]

טאטע סאיז נישט איך – סאיז נאר נאר שחרחורת
טאטע מאך מיר גיט - שזפתני השמש
זרוק עלינו מים טהורים - טאטע טאטע דאס בין איך.

עם ישראל אומר להקב"ה ולאומות העולם, אל תסתכלו על השחרות החיצוניות של העבירות, כי זה לא שחרות פנימית, אלא שיזוף חיצוני של השמש.
במדרש מובא על פסוק זה, משל לשפחה שהלכה בדרך ארוכה עם גבירתה, והשפחה היתה שחורה ומכוערת ממעי אמה, והגבירה היתה נאה ולבנה כבת מלכים.
לאחר זמן מחמת חום השמש, ואבק הדרכים גם הגבירה נעשתה שחורה ומכוערת. אמרה השפחה לגבירתה, עתה שנבוא לבית המלך אפשר שיקח אותי המלך לאשה ויגרש אותך, שהרי שנינו שווים בשחרות וכיעור, ואין לך מעלה עלי. ענתה לה הגבירה שוטה! אני אבוא הביתה וירחוץ עצמי כראוי ויסוך בכל מיני הבשמים ושוב אני נאה כבראשונה וראויה לבוא אל המלך. אבל את שחורה וכעורה ממעי אמך, ואף בורית ומים לא יוכלו להסיר את השחרות והלכלוך שעליך.
והנמשל הוא לויכוח שבין ישראל לאומות העולם, שאומות העולם אומרים לישראל גם אתם שחורים מעבירות, ומה ההבדל בינינו שיחפוץ בכם המלך הקב"ה יותר משאר אומות העולם.
וכלל ישראל עונים להם שוטים! העבירות שלנו הם רק חיצונים, וברחיצה של תשובה ודמעות אנו נעשים שוב לבנים וטהורים, וראויים לבוא לפני המלך.
אבל אתם אומות העולם, שחורים אתם ממעי אמכם ושום רחיצה בעולם לא ינקה את הזוהמה והלכלוך שדבק מכם.

שיר זה מבטא את בקשת היהודי בכל דרגה שהיא, אבא! העבירות הם רק חיצונים והם לא מגיעים ממקום פנימי, ולכן אנא אבא! תנקה אותי, וזרוק עלי מים טהורים, ואז תראה מי אני באמת, זך ונקי.